

Bibel intro:

- Har ni tänkt på vilken stor roll hjältar har i våra liv?

Se en film eller läs en roman och du kommer att se att majoriteten av böckerna eller filmerna handlar om en hjälte som på ett eller annat sätt räddar någon.

- Ta fram tidningen och du kommer att läsa om vardagshjältar som gör heroiska insatser och räddar människor i vardagen.

Slå på Tv:n och kolla på vinter OS och du ser hur alla söker efter hjältar.

- Hur många gånger har inte Zlatan beskrivits som frälsare?

Alla människor söker efter hjältar och frälsare.

- Men om vi börjar undersöka dom så märker vi att dom ofta inte har så bra motiv.

Ofta så söker dom sin egen upphøjelse och är inte så genuint intresserade av människor.

- Det är inte bara i vår omgivning som vi ser hjältar och frälsare. Bibeln är full av dem, men likt vår tids hjältar så har dom sina brister, synder och svarta fläckar.

Kolla till exempel på Mose som räddade Guds folk ut ur Egypten men samtidigt var en mördare.

- Se på den mest kände kungen i Israel, David som hade räddat nationen från Goliat och alla dess fiender men som begick äktenskapsbrott och mord.

Vi ser ett tydligt problem som framkommer igen och igen. Dessa frälsare behöver själva bli räddade från sin synd.

- Hur mycket vi än söker en mänsklig frälsare så kommer dom att göra oss besvikna.

Historiens och vårt stora problem är att vi alla föds andligt döda i vår synd.

- Vi är födda syndamaskiner. Vi har alla brutit mot Guds lag och alla synder vi begår och har begått tecknas ned inför Gud och en dag så kommer vi att få stå till svars för dem.

Som en helig domare så kan Gud inte lämna vår synd ostraffad.

- På den dagen så kan vi glömma Zlatan. Han kommer inte att frälsa oss.

Idag så skall vi få möta tre frälsare i Domarboken som trots sina fel och brister kom att rädda Guds folk från deras fiender.

[Läsning Dom 3:7-31, bön]

Introduktion:

I förra predikan så började vi att titta på Domarboken, en bok som likt vår tid karaktäriseras av avfall och bortvändhet från Gud.

Denna bok brukar vanligtvis delas in i 3 delar.

- Kap 1:1-3:6 som vi kollade på förra gången som ger oss roten på problemet med Israels otrohet.

Den andra delen i Kap 3:7-16:31 som vi skall börja studera idag visar på den nergående spiralen av Israels otrohet.

- Och den sista delen i kap 17-21 visar på djupet av Israels otrohet.

I kap 1 så såg vi att grunden till Israels avfall var att dom inte hade drivit ut dom avgudadyrkande kanaanéerna från landet.

- I Kap 2 och början på kap 3 så såg vi resultatet av detta att den kananeiska kulturen kom att sakta äta upp Israels folk inifrån.

Detta är vad som tyvärr sker med många våra församlingar i vårt land där man sakta äts upp inifrån i och med att man anpassar sig efter den här världen.

- När det gäller Israel så dröjde det inte länge innan Gud i kap 2 kallar dom vid samma namn som han annars bara brukade kallade hednafolken.

Dom hade anpassat sig så mycket efter den rådande kulturen att det inte längre var någon skillnad på dem och de andra folken.

- Dom gifte sig med deras söner och döttrar och tillbad deras avgudar.

Dom till och med gick så långt så att dom började följa folkens exempel och offra sina egna barn som vi kommer att få se senare i Domarboken.

- I kap 2 så får vi se den cykel som kommer att repeteras genom boken.

Hur folket vänder sig bort från Gud vilket leder till att Gud blir vred och sänder fiender som förtrycker folket.

- Detta gör att folket ropar ut till Gud som sänder frälsning genom en domare och sen så blir det fred i landet tills domaren dör och efter det repeteras cykeln igen då folket på nytt gör uppror mot Gud.

Innan vi börjar titta på den första cykeln så skulle jag vilja att vi lägger märke till två saker i boken.

- För det första i den nedgående spiralen som sträcker sig mellan kap 3-16 så väljer författaren medvetet att skildra sju stycken cykler av förtryck och frälsning.

Dessa 7 cykler peka på nationens totala nedgående fördärv och indikerar att författaren såg detta som uppfyllelser av förbundsförbannelserna i 3 Mos 26.

- Det andra är att Domarboken inte är indelad i kronologisk ordning utan är skriven för att skildra Israels nedgående spiral.

Låt oss då titta på den första cykeln i v.7-11.

- V.6 slutade med att säga: ”och de tog deras döttrar till hustrur och gav sina döttrar åt deras söner och tjänade deras gudar.”

Folket hade blivit helt assimilerade till kaananiternas kultur.

- Detta fick resultatet att dom gjorde det som var ont i Herrens ögon. Dom glömde honom och tjänade folkens gudar baalerna och aserorna.

Konsekvensen blev att Guds vrede upptändes. Det uttryck som på Hebreiska betyder att Herrens vrede upptänds betyder ordagrant att hans näsa blev varm.

- Vi kan tänka oss bildspråket med en uppretad tjur där varmluft kommer ut ur näsan där tjuren gör sig redo att stänga den som hånar honom.

Hur ofta hör vi inte människor säga: Guds jobb är att förlåta oavsett vad vi har gjort.

- Nej min vän. Detta är inte Bibelns Gud. Den Gud som Bibeln målar upp är en Gud som är vred över syndare.

Enda sättet att undfly hans vrede och få förlåtelse är om en perfekt person tar syndarens vredesstraff.

- Så vi ser hur Gud är vred över folket som vänt honom ryggen.

Följden blir att Gud säljer Israels folk i fiendens hand som kommer och ockuperar landet och förtrycker folket.

- I denna cykel så är fienden kungen Kusan-Risatajim från Aram-Naharajim.

Här så äger lite av en ordlek rum. Gud sänder Kusan Risatajim som betyder den dubbelt onde från Aram-Naharajim som betyder Aram de två floderna.

- Själva orden rimmar Kusan Risatajim från Aram-Naharajim och betecknar hur Israel såg på denna grymma förtryckare.

Israel hade tjänat baalerna och aserorna och som straff fick dom nu tjäna Kusan Risatajim under 8år.

- Du kanske säger 8år är inte så mycket. För mig så skulle det var $\frac{1}{4}$ av mitt liv.

Tänk dig om du hade förtryckts under 8år av ditt liv.

- Precis som det i Israel var en nedgående spiral så ser vi samma sak idag i vårt land eftersom vi som Guds folk inte har tagit vår plats.

Den sekularisering som äger rum i vårt samhälle är ett uttryck för Guds dom som vi tydligt kan se i Romarbrevet 1.

- Till skillnad från vårt land där det är uppenbart hur Gud tar bort sin återhållande hand och överlämnar människorna till deras omoral så handlar Gud här annorlunda emot Israel.

Här så sänder han fienden för att inte tillåta att Israel skall tjäna Baal ostraffat.

- Att tjäna Kusan Risatajim kanske inte låter som frälsning för dig. Men det tvingar oss att släppa taget om baal och de avgudar som vi kanske håller fast vid och kan bli till början på frälsning.

Kommer ni ihåg Jakob och Esau. Det står skrivet Jakob älskade jag, men Esau hatade jag (Mal 1:2-3, jmf Rom 9).

- Om vi tittar på Jakob och Esaus liv så kan vi tänka precis tvärt om. Esau var den som naturligt sätt verkade bli välsignad och älskad.

När Jakob återvände till landet så hade Esau så mycket boskap att han inte var intresserad av Jakobs djur.

- Jakob däremot fick genomgå svårighet efter svårighet för att Gud tuktade Jakob eftersom han älskade honom.

Gud tillät honom inte att få vara bekväm i sin synd.

- På samma sätt är det med oss som kristna. När vi syndar så kommer inte Gud att lämna oss bekväma med våra avgudar.

Han sänder tuktan och svårigheter.

I Heb 12:6-8 så står det: *Ty den Herren älskar tuktar han, och han agar var son som han har kär.* ⁷Det är till er fostran som ni får utstå lidande. Gud handlar med er som med söner. Och var finns väl en son som inte tuktas av sin far? ⁸Om ni inte får en sådan fostran som alla andra, då är ni oäkta barn och inte riktiga söner.

- Det är pga. sin trofasta förbundskärlek som Gud inte låter sitt folk få känna sig bekväm i sin synd.

Vad händer då med folket? Jo i v.9 så ser vi att dom ropade ut till Herren. Observera att det inte någonstans här står att dom omvänder sig.

- Varför ropade dom ut? Den mest tydliga förklaringen är att dom sörjde konsekvenserna av sin synd.

Men inte synden själv. Det som verkar peka på detta är att folket genast efter domarnas död går tillbaks till sin avgudadyrkan.

- Låt oss ställa oss den rannsakande frågan: Sörjer vi syndens konsekvenser eller sörjer vi synden själv som är ett brott mot den helige Guden.

Detta är något som blir tydligt t.ex. när det kom fram att Mona Salin hade fuskat med statens kreditkort.

- Det hemska i mångas ögon var inte att hon var skyldig utan skammen av att bli påkommen.

Judas han sörjde syndens konsekvenser, men han omvände sig aldrig. Hur är det med dig och mig? Sörjer vi syndens konsekvenser eller synden själv?

- I 2 Kor 7:10 så för Paulus fram: För en sorg efter Guds vilja för med sig en omvändelse som leder till frälsning som inte ångras men världslig sorg för med sig död.

Så när Herren reste upp en frälsare i v.9 så står det inte att det var pga. Israels omvändelse.

- Detta visar på en oerhört stor nåd från Guds sida.

Frälsaren som Gud här reste upp var Otniel, son till Kenas, Kalebs yngre bror. Han var från Juda stam som kom att inta en ledande ställning i Israel genom Judas alla kungar.

- Förra gången så läste vi kap 1:11-15 om hur Otniel invaderade Kirjat-Sefer.

När vi får möta Otniel i kap 3 så är det ingenting som sticker ut som vi lägger märke till i honom mer än att han räddar Israel från deras dubbelt onda fiende.

- Men om vi tittar på texten en gång till så ser vi något mycket speciellt. Det som är unikt här är inte Otniel utan Gud!

Det står i v.10 **HERRENS Ande kom över honom, och han blev domare i Israel.**

- Att Otniel räddade Israel kretsade inte kring honom, utan det var pga. att Guds ande kom över honom.

Detta betonar att det är Gud som åstadkommer frälsningen och att det är han som skall ha all äran.

- Det är som Jona 2:10 säger frälsningen är hos Herren.

Det var Gud som gav den dubbelte onde, Kusan Risatajim i Otniels hand vilket ledde till att landet hade ro i 40år.

- Detta uppenbarar Guds godhet gentemot folket. Att han räddar dem fastän de inte förtjänar det.

I Rom 2:4 så står det att det är Guds godhet som leder till omvändelse.

- Gud använder både sin godhet och sin tuktan för att vi skall omvända oss från vår synd.

Både det svåra och det goda som Gud sänder i våra liv borde leda till trofasthet och omvändelse från vår sida.

- En intressant iakttagelse när vi jämför Gamla och Nya Testamentet är att Gud i GT sände sin Ande till en ledare medan han i NT sänder sin Ande till alla i hans folk som är församlingen.

Det viktiga för att bli använd av Gud är inte att vi har massa talang och förmågor utan att vi är beroende av hans Ande.

- Det Gud ser som är viktigt är att vi är ödmjuka och beroende av honom.

Den värsta fienden till tjänst för Gud är stolthet, vilket är avgudadyrkan och självtillbedjan.

- Låt oss vara vaksamma så vi inte springer ifrån Gud och försöker göra hans verk i vår egen kraft.

Principen som Gud gav Serubbabel i Sak 4:6 gäller även idag. "Inte genom styrka, inte genom kraft utan genom min ande säger Herren."

- Må Herren beskydda oss från att försöka utföra hans verk i vår egen kraft. Må han ständigt hålla oss otillräckliga i oss själva så att vi söker honom.

Denna cykel slutar med ett problem. Efter dom 40åren av vila så dör Otniel.

Friden varar inte för alltid. Vi ser även detta fenomen i kyrkohistorien. Hur det efter väckelser kommer tider av torka.

- Problemet med mänskliga ledare är att oavsett hur gudfruktiga eller uppfyllda dom är av den helige Ande så kommer dom att dö.

Vad vi alla behöver är en evig Frälsare som kan ge oss en evig frid.

- Den andra cykeln kan i våra ögon upplevas som osmaklig och alldeles för brutal.

När vi förbreder oss för att titta på denna cykel så skulle jag vilja uppmana er att ta av er era Nike, Ecco skor eller var det vara må och spänna på er sandaler.

- Försök sätta er in i Israels barn situation som om ni vore en av dom. Ert land har blivit erövrat av en främmande krigsmakt där ni under 18år har fått bo under förtryck och ständig fruktan.

För en Jude på den tiden att höra denna historia vore ungefär som för en Jude från Polen att höra om ifall någon hypotetiskt sätt hade lönmördat Hitler för att få slut på förintelsen och andra världskriget.

- Om vi kollar på denna händelse utifrån detta sätt så kommer vi se att den är fylld med sarkasm och humor.

Låt oss se vad denna händelse har att säga oss. På nytt gör Israels barn det som är ont i Herrens ögon och han styrkte Eglon kungen i Moab (som ligger i nuvarande Jordanien) så att han fick makt över Israel.

- Observera att det var Herren som gjorde så att Eglon blev styrkt. Själva namnet Eglon betyder tjur.

Att han hade detta namn är väldigt ironiskt eftersom han beskrevs som en mycket fet man i v.17.

- Ordet som här används för fet är det ord som i hebreiskan används för göda får och boskap som getts mycket mat för att göra dom redo för slakt.

Det är detta som författaren vill att vi skall förstå. Eglon likt en övergödd tjur är redo att slaktas.

- Det står att Eglon förenade sig med Ammons barn och Amalek. Tillsammans drog dom ut och slog Israel och tog palmstaden i besittning som många bibellärare menar var Jeriko.

Detta ledde till att Israels barn fick slava under Eglon i 18år.

Men i v.18 så står det att **Israel ropade till HERREN, och HERREN lät en frälsare uppstå bland dem, benjaminiten Ehud, Geras son, en vänsterhänt man.**

- I denna vers så kommer nästa moment av ironi fram.

För det första så var en frälsare från Benjamin inte vad Domarbokens ursprungliga läsare skulle förvänta sig.

- När vi kommer till Dom 19-21 som utspelar sig tidigt under domartiden så framställs Benjaminerna som dom värsta tänkbara människorna.

Männen i Gibeon hade försökt göra en gruppvåldtäkt på en levitisk man. När dom inte lyckades med detta så våldtog dom denne mans bihustru så illa så att hon dog.

- Detta ledde till krig mellan Benjamin och Israels övriga stammar där nästan hela Benjamins stam blev utrotad.

Så att Gud skulle resa upp en frälsare från Benjamin kommer som något oväntat för de av dom ursprungliga läsare som inte i förväg kände till Ehud.

- För det andra det sätt i vilket Ehud beskrivs på gör honom till ett oväntat val.

Ordet Benjamin betyder min högra hands son. Vad som är anmärkningsvärt är att Ehud beskrivs som en vänsterhänt man.

- Vad som på svenska översätts med att han var vänsterhänt betyder på hebreiska att hans högra hand är bunden.

Den vars stams namn betyder min högra hand har själv sin högra hand bunden.

- Ehud skulle inte ha varit den person som Israel själv skulle ha utvalt för att bli deras frälsare.

Här så ser vi Guds hand. Tittar vi på oss själva så kan vi se att vi är precis som Ehud.

- Vi är inga märkvärdiga människor men Gud har utvalt oss för att han skall få äran.

Det är som det står i 1 Kor 1:27-29:

²⁷Nej, det som för världen var dåraktigt har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam, och det som för världen var svagt har Gud utvalt för att låta det starka stå där med skam, ²⁸och det som för världen var oansenligt och föraktat, ja, det som inte var till, har Gud

utvalt för att göra till intet det som var till, ²⁹för att ingen människa skall berömma sig inför Gud.

- Hur går då Guds frälsning av hans folk till?

Jo Gud i sin försyn ser till så att Ehud får i uppdrag att föra med sig gåvor till Eglon.

- När gåvor här används så syftar det på den tribut eller skatt som Israels barn var tvungna att betala till Moab.

I vers 16 så ser vi hur Ehud låter tillverka sig ett kort tveeggat svärd som han band fast under sina kläder vid sin högra höft.

- Tillsammans med hans medhjälpare så besöker Ehud Eglon i förmodligen hans sommarpalats på den mark som han ockuperar i Israel.

Efter att han hade lämnat över gåvorna så sände han iväg folket som hade burit dem.

- Sen så står det i v.19 Självt vände han tillbaka vid bildstoderna nära Gilgal. Ordet här för bildstoder betyder också avgudar.

Att författaren väljer att inte kommentera dessa bildstoder eller avgudar verkar vara medvetet för att peka på att Israeliterna hade börjat acceptera dessa religiösa symboler som en del av deras egna religion.

- Låt oss ställa oss frågan finns det synkretistiska beteenden i våra liv eller församlingar som får stå kvar utan att ifrågasättas?

Finns det något i ditt eller mitt liv där vi lever eller har accepterat något som står i strid med Bibeln?

- Sen i andra halvan av vers 19 så kommer nästa ordlek. Vi ser hur Ehud talar till kungen och säger: "Jag har ett hemligt ärende till dig, o konung."

Frasen som översätts med hemligt ärende (דְּבַר־סֵתֶר) är på hebreiskan tvetydig. Den kan betyda både hemligt ärende eller sak, men även hemligt ord eller budskap.

- Som läsare så vet vi vad denna hemlighet är: "Det dolda svärdet."

Kungen däremot tolkar det som om det har att göra med ett hemligt ord eller budskap och ber sina tjänare att vara tysta vilket leder till att dom lämnar rummet.

- När alla hade lämnat rummet så går Ehud fram och säger:

"Jag har ett ord från Gud till dig." En gång så är denna fras tvetydig där den också kan betyda sak eller ting från Gud.

- "När kungen reste sig från sin stol, ²¹räckte Ehud ut sin vänstra hand, tog svärdet från sin högra höft och stötte det i hans buk, ²²så att fästet följde med in efter klingan, och klingan omslötts av fett, ty han drog inte ut svärdet ur hans buk."

Ser ni ironin som författaren vill lyfta fram.

- Eglon, denna tjur som hade förtryckt och frossat sig över folket ligger nu död på golvet likt en slaktad gödd tjur.

Sen så lyckas Ehud låsa dörren och fly ut från byggnaden.

- Under tiden så upptäcker tjänarna att dörren är låst och säger till varandra ordagrant: "sannerligen han täcker över sina fötter"

Vad betyder då detta? Förklaringen till detta fick jag för några år sedan då jag besökte ökenstaden Palmira i Syrien då jag fick se på håll hur en Beduin gick på toa.

- Som alla andra Beduiner så hade han på sig en galabeya, en klänning liknande klädnad som när han hukade sig täckte över hans ben.

Alltså trodde tjänarna att Eglon var på toa.

- Sen så står det att tjänarna väntade tills dom skämdes innan dom gick in och fann deras herre ligga slagen.

Undertiden så hade Ehud hunnit fly till Seira där han lät stöta i hornet i Efraims bergsbyggd och samlade Israels trupper.

- Tillsammans så skar dom av Moabiternas flyktväg vid vadställena över Jordan så att Moabiterna inte kunde fly.

Och vid detta tillfälle så slog dom 10000 Moabitiska män. Dessa män som Folkbibeln beskriver som starka och tappra.

- Ordagrant så står det här ”alla feta och alla män av styrka”

Ser ni på nytt ironin här: Moabiterna som hade ätit sig feta på Israels bekostnad blev nu slaktade. Inte en enda av dessa män kom undan.

- Det skulle vara som om Hitler och alla hans bödlar blev straffade på en enda dag.

Resultatet av Israels seger var att Moabiterna nu blev underkuvade Israel och att landet hade ro i 80år.

Vad kan vi då lära oss från denna historia?

- Precis som med Otniel så är det tydligt att det är Gud och inte Ehud som frälser sitt folk.

Gud i sin suveränitet såg till så att en man som i judiska termer uttryckt var handikappad på sin högra hand kom att rädda folket genom att Gud organiserade alla omständigheterna.

- På samma sätt är det när vi evangeliserar. När det gäller frälsningen av en människa, så hänger det inte på din eller min förmåga.

Herren kan använda vem som helst av oss till den största syndares frälsning.

- Frågan är: sätter vi oss själva i Guds tjänst trots våra tillkortakommanden och begränsningar?

I och med att Gud kan använda vem som helst så behöver vi inte oroa oss. Gud är den som förmår att frälsa sitt folk.

- En annan sak som vi ser är att Ehud använde sig av ett tveeggat svärd.

Vår strid är inte emot kött och blod, men likväl så har vi fått ett tveeggat svärd, Guds ord.

Heb 4:12 Ty Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger igenom, så att det skiljer själ och ande, led och märg, och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar.

- Det står i Dom 3:1-2 om en av orsakerna till varför Gud lät folken bli kvar i landet och det var för att lära Israels barn att föra krig.

För oss är det också viktigt att vi lär oss hur vi skall föra krig. Med andra ord hur vi lär oss att hantera vårt tveeggade svärd, Andens svärd som är Guds ord.

- Har du lärt dig att hantera Bibeln? Kan du praktiskt tillämpa den in i ditt och andras liv och att använda den i den strid som evangelisationen innebär?

Den sista frälsaren här i texten som det bara finns en vers om var Samgar, Anats son. Han slog filisteerna, 600 man med en oxpik.

- Vad är det då som är så speciellt med Samgar? Många Bibellärare tror baserat på hans namn att han inte var en Jude utan en Hurrit.

Att han hette Anats son indikerar troligen att Samgar vid födseln hade blivit helgad åt den kanainitiska krigsgudinana Anat.

- Det är intressant att Gud reste upp denne förmodligen icke jude för att rädda sitt folk.

Detta är inte den enda gången. T.ex. så använder Gud den persisk-mediske kungen Koresh för att föra sitt folk tillbaks efter fångenskapen i Babylonien.

- Om Gud reste upp Samgar för att rädda sitt folk så kan han resa upp vem som helst av oss till att bli använd av honom.

Vad var då en oxpik? Enligt Bibelläraren Dale Ralph Davis så var det ett redskap som kunde vara upp till 2.4 meter långt med en vass spets på ena ändan som används för att föra fram oxarna när man plöjde.

Andra änden av oxpiken kunde vara upp till 15 cm tjock och hade vanligen ett litet spadliknande föremål i metall som man använde för att göra rent plogen.

- Så detta redskap kunde användas både likt en knölpåk och en bajonett.

Detta förklarar hur Samgar kunde slå 600 Filisteer och ger oss en försmak på Simson som vi snart kommer att få möta.

- Vad hade då dessa frälsare Otniel, Ehud och Samgar gemensamt?

Dom hade alla problemet att dom var dödliga.

- Det dröjde inte länge förrän den frid och fred som kom genom deras räddning kom att upphöra i och med deras död.

Deras liv pekade på behovet av en evig Frälsare som skulle skapa en evig frid för sitt folk.

- Tillsammans så misslyckades alla dessa frälsare med att rädda folket från deras och vårt verkliga problem: synden.

Otniel, Ehud och Samgar var inte kapabla att ta ut avgudadyrkan ur folkens hjärtan.

- Männslighetens stora tragedi är inte slaveriet under en mänsklig förtryckare så som Kusan-Risatajim eller Eglon utan slaveriet under vår synd.

Bibeln beskriver människan som andligt död, helt utan förmågan att ta sig ur sitt egna fördärv. Hon behöver en Frälsare.

- Men det är inte bara det att vi behöver en Frälsare för att rädda oss från vad vi är. Vi behöver också en Frälsare som kan rädda oss från vad vi har gjort!

Alla våra synder och lagöverträdelser mot den helige Guden står och vittnar mot oss.

- Och liksom Guds vrede var upptänd mot Israel så är likväl hans vrede upptänd mot alla som inte omvänder sig.

Precis som Israel hade fiender så har också människan en fiende och det är det är Gud själv.

- Hur kan vi då bli räddade från det vi är, har gjort och från Guds vrede?

Det enda svaret är: Gud själv!

- I sin oerhörda kärlek till syndare så blev Gud själv människa för att frälsa sitt folk.

Precis som den vänsterhännte frälsaren Ehud så var Jesus inte mycket i människors ögon.

Jes 53:3-12 ³Han var föraktad och övergiven av människor,

en smärtornas man och förtrogen med lidande,
lik en som man skyler ansiktet för,

så föraktad att vi räknade honom för intet.

⁴Men det var våra sjukdomar han bar,
våra smärtor tog han på sig,
medan vi höll honom för att vara hemsökt,
slagen av Gud och pinad.

⁵Han var genomborrad för våra överträdelsers skull,
slagen för våra missgärningars skull.

Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid,
och genom hans sår är vi helade.

⁶Vi gick alla vilse som får,
var och en gick sin egen väg,
men all vår skuld lade HERREN på honom.

⁷Han blev misshandlad, men han ödmjukade sig
och öppnade inte sin mun.

Lik ett lamm som förs bort till att slaktas,
lik ett får som är tyst inför dem som klipper det,
så öppnade han inte sin mun.

⁸Genom våld och dom blev han borttagen.

Vem i hans släkte besinnar

att när han rycktes bort från de levandes land,
blev han plågad på grund av mitt folks överträdelse?

⁹Bland de ogudaktiga fick han sin grav,
men hos en rik var han i sin död,
ty han hade ingen orätt gjort,
och svek fanns inte i hans mun.

¹⁰Det var HERRENS vilja att slå honom och låta honom lida.

När du gör hans liv till ett skuldoffer,
får han se avkomlingar och leva länge,
och HERRENS vilja skall ha framgång genom honom.

¹¹Genom den vederbörliga hans själ har utstått
får han se och bli tillfreds.

Genom sin kunskap förklarar min rättfärdige tjänare de många
rättfärdiga,
och deras skulder är det han som bär.

¹²Därför skall jag ge honom de många som hans del,
och de starka skall han få som byte,

eftersom han utgav sitt liv i döden
och blev räknad bland förbrytare,
han som bar de mångas synd
och trädde in i överträdarnas ställe.

- Mina vänner Otniel, Ehud och Samgar kunde inte frälsa sitt folk från deras synder och så kan inte heller någon annan människa.

Vårt enda hopp står till den evige Frälsaren Jesus Kristus som på korset vann en evig återlösning och frid för hans folk när han tillfredsställde Guds vrede.

- Om du inte ännu har fått erfara hans räddning så ropa likt Israels folk ut till honom att rädda dig.

Inte på ett sätt för att bli av med konsekvenserna av din synd utan i sann sorg och omvändelse över att du har syndat mot den helige Guden.

- Gud själv genom Jesus Kristus är den enda som kan frälsa dig från hans vrede.

Sätt all din tilltro till honom!